

Ρέιτσελ Ρενέ Ράσελ

Το ημερολόγιο

ΜΙΑΣ

ΞΕΝΕΡΟΤΗΣ



2

Ιστορίες από ένα
ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ
δημοφιλές πάρτι γκερλ



ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: DORK DIARIES 2 – TALES
FROM A NOT-SO-POPULAR PARTY GIRL
Από τις Εκδόσεις Aladdin, Νέα Υόρκη 2010
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το ημερολόγιο μιας Ξενέρωτης 2**
Ιστορίες από ένα όχι και τόσο δημοφιλές πάρτι γκερλ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Rachel Renée Russell
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λυδία Κολυδά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ – ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: CPI books

© Rachel Renée Russell, 2010
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2011

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2011



ISBN 978-960-496-012-5

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Ρέιτσελ Ρενέ Ράσελ

Το ημερολόγιο

ΜΙΑΣ

ΞΕΝΕΡΟΤΗΤΗΣ



ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΛΥΔΙΑ ΚΟΥΛΔΑ

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ



Η ΡΕΪΤΣΕΛ ΠΕΝΕ ΡΑΣΕΛ είναι δικηγόρος αλλά προτιμά να γράφει νεανικά βιβλία αντί για δικογραφίες. (Βασικά, επειδή τα βιβλία έχουν πολύ περισσότερη πλάκα και οι πιτζάμες και οι παντόφλες με λαγουδάκια δεν επιτρέπονται στο δικαστήριο.)

Κατάφερε να μεγαλώσει δύο κόρες και να βγει νικήτρια. Στα κόμπι της συγκαταλέγονται η καλλιέργεια μοβ λουλουδιών και η δημιουργία παντελώς άχρηστων χειροτεχνιών, όπως, για παράδειγμα, η κατασκευή ενός φούρνου μικροκυμάτων με ξυλάκια παγωτού, κόλλα και γκλίτερ. Η Ρείτσελ μένει στη βόρεια Βιρτζίνια με ένα κακομαθημένο γιόρκι που την τρομοκρατεί καθημερινά, σκαρφαλώνοντας πάνω στο γραφείο του υπολογιστή της και πετώντας της γούνινα ζωάκια όταν γράφει. Και ναι, η Ρείτσελ πιστεύει ότι είναι εντελώς ξενέρωτη.

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορεί και το πρώτο βιβλίο της συγγραφέως, ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΙΑΣ ΞΕΝΕΡΩΤΗΣ – ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΥΠΕΡΟΧΗ ΖΩΗ.

Στη μητέρα μου, Ντόρις,
που στέκεται ΠΑΝΤΑ δίπλα μου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Δεν το πιστεύω αυτό που μου συμβαίνει!

Είμαι στις γυναικείες τουαλέτες και έχω ΦΡΙΚΑΡΕΙ!

Δεν ΥΠΑΡΧΕΙ περίπτωση να τη βγάλω καθαρή στο γυμνάσιο.

Μόλις έγινα εντελώς ΡΟΜΠΑ μπροστά στον κρυφό έρωτα της ζωής μου. ΠΑΛΙ! ☹️

Και σαν να μην έφτανε αυτό, έχω ξεμείνει με το ντουλαπάκι ακριβώς δίπλα στις Μακένζι Χόλιστερ! ☹️

Που, μια και το 'φερε η κουβέντα, είναι το πιο δημοφιλές κορίτσι στο Γυμνάσιο Γουέστσεστερ και εντελώς ΣΝΟΜΠ. Ακόμα και ο χαρακτηρισμός «βρομοκόριτσο» είναι πολύ λίγος για εκείνη.

Είναι ένας ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ-ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ με βερνίκι νυχιών που στραφταλίζει, φερμάτο τζιν και πλατφόρμες Skechers.

Αλλά για κάποιο λόγο, όλοι τη ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ.



Εγώ και η Μακένζι ΔΕΝ κολλάμε καθόλου. Φαντάζομαι πως φταίει το γεγονός ότι ΜΕ ΑΠΕΧΘΑΝΕΤΑΙ! ☹️

Με θάβει συνέχεια πίσω από την πλάτη μου και λέει φρικτά πράγματα για μένα.

Όπως ότι δεν έχω καμία απολύτως αίσθηση της μόδας και ότι η μασκότ του σχολείου μας, ο Λάρι ο Σαύρας, φοράει ωραιότερα ρούχα από μένα.

Που μπορεί να είναι και αλήθεια. Αλλά ΕΝΤΑΞΕΙ!

Μου τη ΣΠΑΕΙ όταν αυτό το κορίτσι βγάζει τα άπλυτά μου ΣΤΗ ΦΟΡΑ.

Σήμερα το πρωί ήταν ακόμα πιο μοχθηρή απ' ό,τι συνήθως.



ΔΕΝ το πίστευα ότι μου είπε αυτό το πράγμα!

Δηλαδή, πώς γίνεται ένα ΧΡΩΜΑ να κάνει αντίθεση με μια ΓΕΥΣΗ; Μου λέτε; Είναι δύο ΕΝΤΕΛΩΣ διαφορετικά... χμ... ΠΡΑΓΜΑΤΑ!

Τότε πήρα ανάποδες και φώναξα: «Συγγνώμη, Μακένζι! Αλλά τώρα ΠΗΖΩ. Μπορώ να σε ΑΓΝΩΗΣΩ κάποια άλλη στιγμή;»

Αυτό όμως το είπα μόνο από μέσα μου, οπότε δεν το άκουσε κανένας άλλος εκτός από μένα.

Και σαν να μην έφτανε αυτό το ΜΑΡΤΥΡΙΟ, ο ετήσιος χορός του Γυμνασίου Γουέστσεστερ για το Χάλοουιν είναι σε τρεις εβδομάδες!

Είναι το μεγαλύτερο γεγονός του φθινοπώρου και όλοι έχουν αρχίσει τις συζητήσεις για το ποιος θα πάει με ποιον.

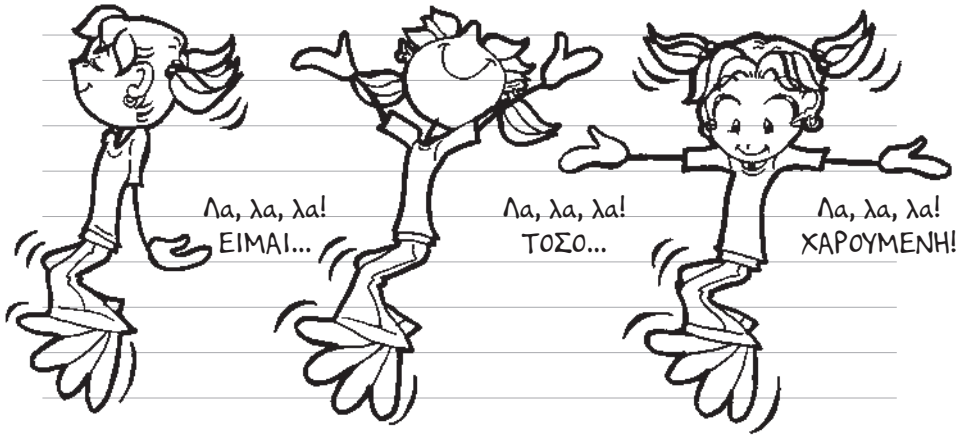
Θα ΠΕΘΑΙΝΑ αν ο κρυφός έρωτας της ζωής μου,

 ο ΜΠΡΑΝΤΟΝ, 

μου ζητούσε να πάμε μαζί!

Χθες, μάλιστα, ζήτησε από ΜΕΝΑ να συνεργαστούμε
στο εργαστήριο της βιολογίας!

Ενθουσιάστηκα ΤΟΣΟ πολύ, που άρχισα να χοροπηδάω
όπως ο Σνούπι όταν κάνει το «χαρούμενο χορό» του.



Και σήμερα είχα την υποψία ότι ο Μπράντον θα
μου ζητούσε να πάμε στο χορό του Χάλοουιν.

Η μέρα στο σχολείο μού φάνηκε σαν ΑΙΩΝΑΣ.

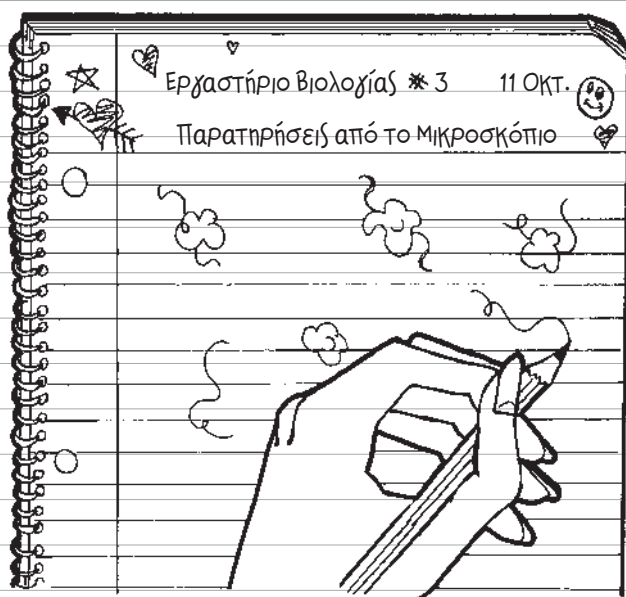
Μέχρι να φτάσω στην τάξη της βιολογίας, είχα γίνει κουρέλι.

Ξαφνικά, μια πολύ ανησυχητική ερώτηση έσκασε μέσα
στο κεφάλι μου και άρχισα να φρικόρνω:

Κι αν ο Μπράντον με έβλεπε μόνο ως συνεργάτιδά του στο εργαστήριο και τίποτα παραπάνω;

Τότε το έβαλα σκοπό να τον εντυπωσιάσω με τη γοητεία, το πνεύμα και την εξυπνάδα μου.

Του χαμογέλασα πλατιά και στρώθηκα αμέσως στη δουλειά. Δηλαδή, άρχισα να ζωγραφίζω αυτά τα τοσοδούλικα κνουδωτά πραγματάκια που έβλεπα κάτω από το μικροσκόπιο.



Με την άκρη του ματιού μου έβλεπα τον Μπράντον να με καρφώνει μ' ένα επίμονο αλλά πολύ απορημένο ύφος στο πρόσωπό του.

Έκανε μπαμ ότι ήθελε να μου μιλήσει για κάτι ΣΟΥΠΕΡ
σοβαρό! 😊



Αυτά τα πραγματάκια στο μικροσκόπιο ΗΤΑΝ όντως απλά ΧΝΟΥΔΙΑ! Ο-ΜΙ-ΤΖΙ! ΤΙ ΝΤΡΟΠΗ!

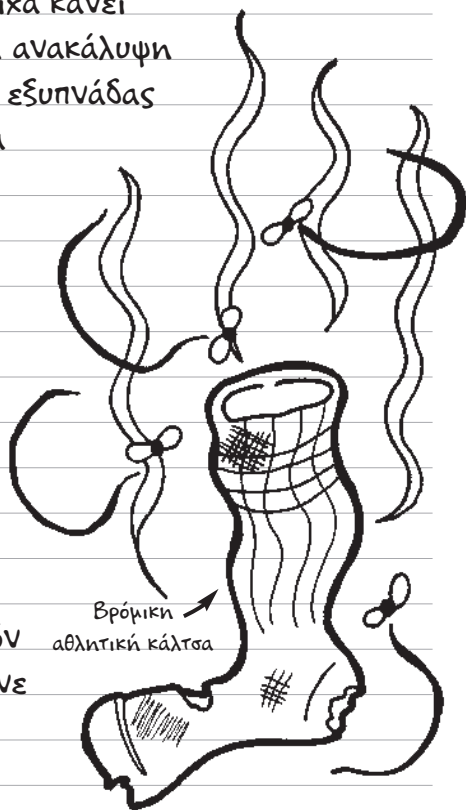
Τότε κατάλαβα αμέσως ότι είχα κάψει κάθε πιθανότητα να με καλέσει ο Μπράντον στο χορό.

Τα καλά νέα όμως ήταν ότι είχα κάνει μια εκπληκτική επιστημονική ανακάλυψη γύρω από τη βιογενετική της εξυπνάδας μου, που τη διατύπωσα με μια εφαρμόσιμη εξίσωση.

ΤΟ IQ ΜΟΥ ≤

Μετά, τα πράγματα έγιναν ακόμα ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ.

Ήμουν στις γυναικείες τουαλέτες όταν άκουσα τη Μακένζι να κοκορεύεται στις φίλες της ότι ήταν σχεδόν 99,9% σίγουρη πως θα πήγαινε στο χορό με τον Μπράντον και ότι θα ντύνονταν Έντουαρντ και Μπέλα από το Λυκόφως.



Χαλάστηκα ΠΟΛΥ αλλά δεν ξαφνιάστηκα καθόλου. Εννοώ, ΓΙΑΤΙ να ζητήσει ο Μπράντον από μια εντελώς ΞΕΝΕΡΩΤΗ σαν και ΜΕΝΑ όταν μπορεί να πάει με ένα κορίτσι των ΔΗ.ΘΕ.Ν. (Δημοφιλείς, Θεοί & Ντίβες) όπως η Μακένζι;

Έχει και συνέχεια, όμως! Φεύγοντας, η Μακέζι χασκογέλασε και είπε ότι θα αγόραζε ένα καινούριο λιπ γκλος ΕΙΔΙΚΑ για τον Μπράντον. Ήξερα τι σήμαινε ΑΥΤΟ.

Ήμουν ΤΟΣΟ απογοητευμένη και θυμωμένη με τον εαυτό μου.

Περίμενα να αδειάσει η τουαλέτα και μετά πάτησα ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ με την ησυχία μου.



Πράγμα που, για κάποιο περίεργο λόγο, με κάνει πάντα να νιώθω πολύ καλύτερα. 😊

Το γυμνάσιο μπορεί να είναι μια πολύ ΤΡΑΥΜΑΤΙΚΗ εμπειρία, λέμε!

Αυτό που πρέπει να θυμάστε, όμως, είναι: να διατηρείτε πάντα την ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ σας και να προσπαθείτε να χειρίζεστε τα προσωπικά σας προβλήματα με ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟ και ΩΡΙΜΟ τρόπο.

ΕΓΩ, ΣΕ ΕΝΑ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΥΡΛΙΑΧΤΩΝ!



ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Σήμερα ήταν ΜΑΚΡΑΝ η ΠΙΟ απίθανη μέρα!

Ακόμα δεν μπορώ να πιστέψω ότι κέρδισα την πρώτη θέση και το χρηματικό βραβείο των 500 δολαρίων στο διαγωνισμό αβανγκάρντ τέχνης! 😊

Την περασμένη εβδομάδα, και χωρίς καν να μου το πουν, η Κλόι, η Ζόι και ο Μπράντον υπέβαλαν στο διαγωνισμό κάποιες φωτογραφίες των τατουάζ που είχα ζωγραφίσει για τα παιδιά του σχολείου.

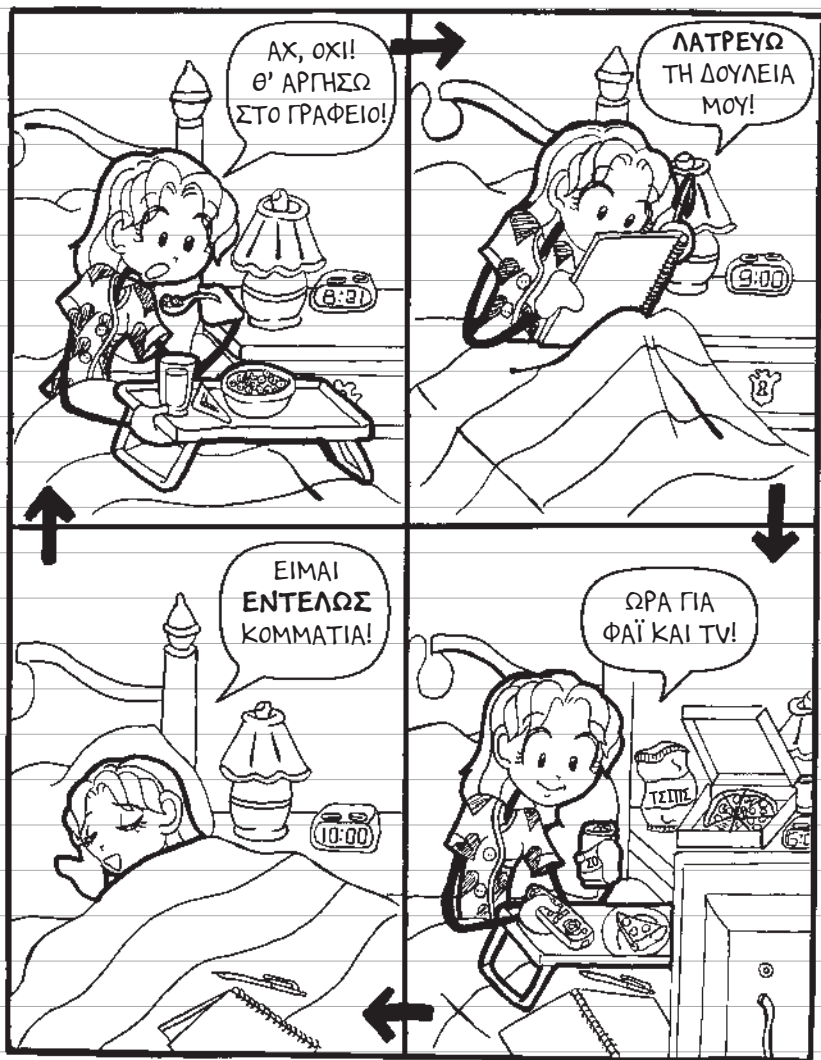
Έτσι, τα έχασα εντελώς όταν ανακάλυψα ότι είχα κερδίσει! Ποιος θα το φανταζόταν ότι θα έσκιζα τη Μακένζι και τα τρομερά σχέδια μόδας της!

Το πόσο τσαντίστηκε, δε λέγεται! Ειδικά αφού περηφανευόταν σε όλους ότι θα κέρδιζε εκείνη.

Ανυπομονώ να τσεπώσω όλα αυτά τα λεφτουδάκια.

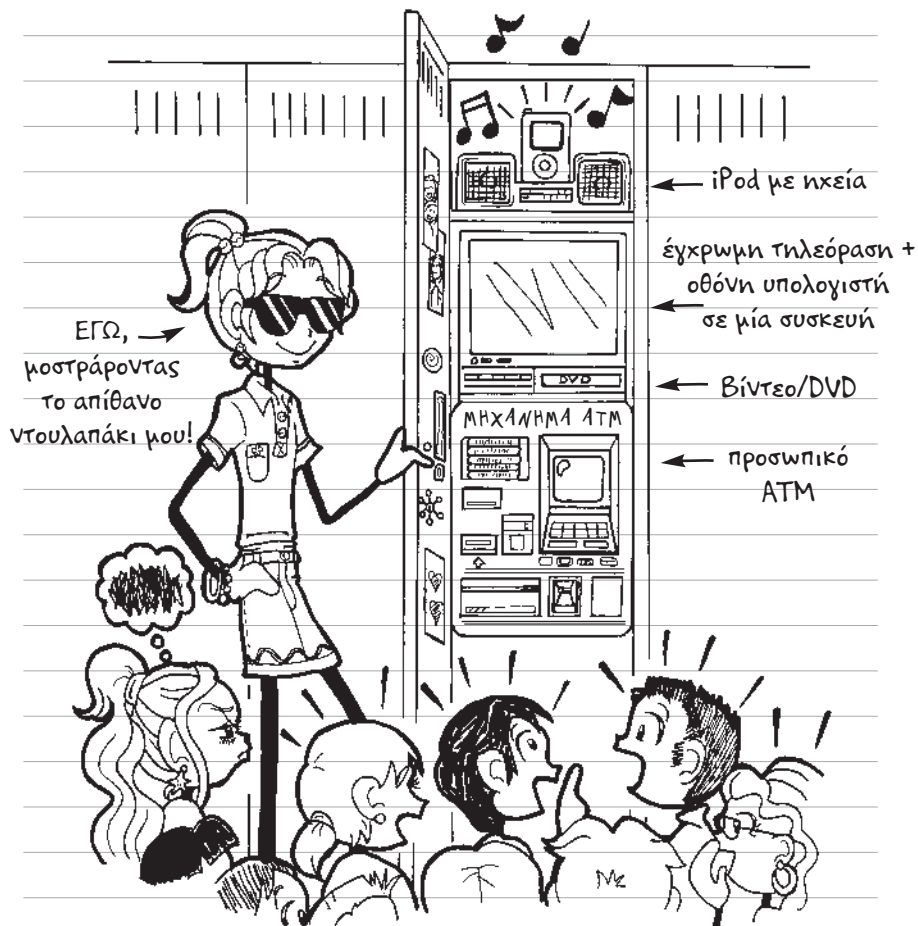
Αρχικά, έλεγα να τα χρησιμοποιήσω για να αγοράσω ένα κινητό. Αλλά αποφάσισα ότι θα ήταν πιο φρόνιμο να τα βάλω στην άκρη για τα καλοκαιρινά μαθήματα τέχνης στην κατασκήνωση.

Θα επενδύσω στο όνειρό μου να γίνω καλλιτέχνιδα. Έτσι, θα μπορώ να περνάω όλη τη μέρα αραχτή στο κρεβάτι με τις αγαπημένες μου πιτζάμες, θα ζωγραφίζω στο μπλοκ μου και θα πληρώνομαι κιόλας γι' αυτό. ΚΑΛΟΟΟ! 😊



Από την άλλη, βέβαια, θα ήταν κουλ αν χρησιμοποιούσα τα χρήματα για να αναβαθμίσω το πολύ βαρετό ντουλαπάκι μου.

Αν πρόσθετα λίγη έξτρα λάμψη, θα εξασφάλιζα σίγουρα μια θέση στην κλίκα των ΔΗ.ΘΕ.Ν.



Ένιγουεϊ. Σήμερα, είχε έρθει σχεδόν όλο το σχολείο στη δεξίωση για τους νικητές των βραβείων αφανγκάρντ τέχνης.

Έπαθα πλάκα όταν η Μακένζι ήρθε και μ' αγκάλιασε σφικτά.

Νομίζω ότι το έκανε μόνο και μόνο για να κερδίσει τις εντυπώσεις, γιατί αυτό που μου είπε δεν ήταν και πολύ στο πνεύμα της ευγενούς άμιλλας.

«Νίκη! Συγχαρητήρια που κέρδισες την πρώτη θέση, κουκλίτσα μου! Αν ήξερα ότι οι κριτές του διαγωνισμού τέχνης ήθελαν σαβούρες αταλαντοσύνης, θα είχα κορνιζάρι τους λεκέδες εμετού του κανίς μου και θα τους είχα πλασάρει για αφηρημένη τέχνη».

Ο-ΜΙ-ΤΖΙ! Δεν το πίστευα ότι μου είπε κατάμουτρα αυτό το πράγμα.

Θα μπορούσε απλώς να γράψει

«ΕΧΩ ΨΟΦΗΣΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΖΗΛΙΑ!»

με μαύρο μαρκαδόρο στο μέτωπό της. Αυτό ίσως να μην έβγαζε ΤΟΣΟ μάτι.

Εγώ είπα κάτι του τύπου: «Ευχαριστώ, Μακένζι. Κάνεις σαν ΜΩΡΟ. Κάτσε να κλάψεις τη μοίρα σου λοιπόν και ΧΩΝΕΨΕ ΤΟ!»

Αυτό όμως το είπα μόνο από μέσα μου, οπότε δεν το άκουσε κανένας άλλος εκτός από μένα. Κυρίως επειδή κατά βάθος είμαι καλός άνθρωπος και αντιπαθώ την αρνητική ενέργεια.

Δεν είχε να κάνει με το ότι με είχε τρομάξει λίγο ή κάτι τέτοιο, καμιά σχέση.

Η Κλόι και η Ζόι κάθονταν δίπλα μου την ώρα του φαγητού.

Κλασικά, κάναμε σαν χαζά και μας έπιαναν ξαφνικά κρίσεις γέλιου.

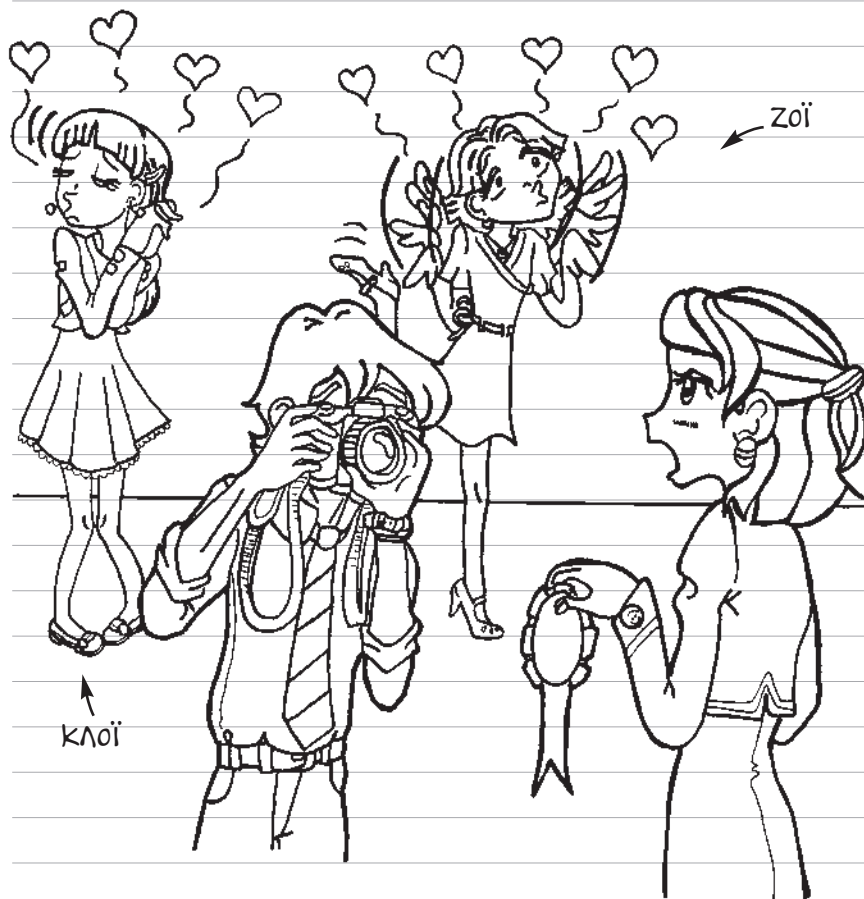
Όταν ήρθε ο Μπράντον να με βγάλει φωτογραφία για τη σχολική εφημερίδα και την επετηρίδα, κόντεψα να ΛΙΠΟΘΥΜΗΣΩ!

Πρότεινε να πάμε στο αίθριο, στην άλλη πλευρά της αίθουσας, όπου ο φωτισμός ήταν καλύτερος.

Στην αρχή χάρηκα που η Κλόι και η Ζόι ήθελαν να έρθουν μαζί, γιατί ήμουν κατα-αγκωμένη.

Αλλά όση ώρα έβγαζε φωτογραφίες ο Μπράντον, εκείνες στέκονταν ακριβώς από πίσω του και μου έστελναν φιλιά κάνοντας τις ερωτευμένες.

ΤΖΙΖΑΣ! Ήταν ΤΟΣΟ ΝΤΡΟΠΙΑΣΤΙΚΟ!!!



Είχα θυμώσει τόσο πολύ, που ήθελα να τις αρπάξω και τις δυο από το λαιμό και να τις ζουλήξω μέχρι να εκραγούν τα μικρά τους κεφαλάκια.



Αντί γι' αυτό, όμως, απλώς έσφιξα τα δόντια και ευχήθηκα να μην πάρει χαμπάρι ο Μπράντον τις βλακείες που έκαναν πίσω από την πλάτη του.

Η Κλόι και η Ζόι είναι πολύ καλές και γλυκές φίλες, αλλά μερικές φορές νιώθω περισσότερο σαν μπίμπι σίτερ παρά σαν ΚΟΛΛΗΤΗ τους.

Ευτυχώς, όταν άκουσαν ότι σερβιριζόταν το επιδόρπιο, έτρεξαν πίσω στη δεξίωση για να γουρουνιάσουν λίγο ακόμα.

Πράγμα που σήμαινε ότι ο Μπράντον και εγώ ήμαστε ολομόναχοι!

Μόνο που ήταν κάπως άβολα και λίγο αμήχανα, γιατί, αντί να μιλάμε, απλώς κοιτάζαμε ο ένας τον άλλον και μετά το πάτωμα, και μετά ο ένας τον άλλον, και μετά το πάτωμα, και μετά ο ένας τον άλλον, και μετά το πάτωμα.

Και αυτό συνεχίστηκε για κανέναν ΑΙΩΝΑ!

Μετά, έδωσε ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ τη φράντζα του μέσα από τα μάτια του και μου χαμογέλασε κάπως ντροπαλά. «Σου το είχα πει ότι θα κέρδιζες. Συγχαρητήρια!»

Τον κοίταξα στα μάτια και η καρδιά μου άρχισε να χτυπάει τόσο δυνατά, που τα δάχτυλα των ποδιών μου είχαν αρχίσει στην κυριολεξία να πάλλονται. Πώς είναι όταν στέκεσαι δίπλα σ' ένα αυτοκίνητο που παίζει το αγαπημένο σου τραγούδι αλλά με τα παράθυρα κλειστά; Και δεν μπορείς ν' ακούσεις καλά τη μελωδία, αλλά βαθιά μέσα σου, η ψυχή σου νιώθει τις δονήσεις από το μπάσο που κάνει Μπουπ-μπουπ! Μπουπ-μπουπ!

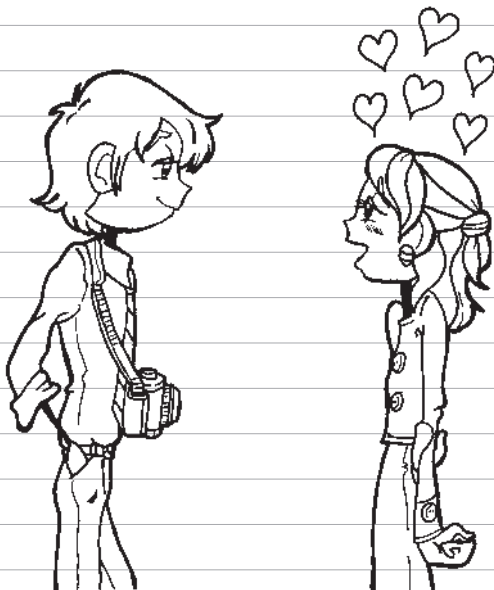
Ένιωθα το στομάχι μου να ανακατεύεται, λες και δεχόμουν επίθεση από ένα τεράστιο σμήνος πολύ... άγριων... αλλά ταυτόχρονα εύθραυστων πεταλούδων.

Αμέσως συνειδητοποίησα ότι το ΣΤΛΠ (Σύνδρομο Τρενακίου του Λούνα Παρκ) μου είχε υποτροπιάσει.

Έσφιξα τα δόντια και μάζεφα κάθε γραμμάριο δύναμης σε όλο μου το κορμί για να συγκρατηθώ και να μην ουρλιάξω από χαρά: ΓΟΥ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Αντί γι' αυτό, όμως, ξεφούρνισα κάτι πολύ, πολύ χειρότερο.

«Ευχαριστώ, Μπράντον. Ε... δοκίμασες αυτές τις τέλειες φτερούγες κοτόπουλου με μπάρμπεκιου σος;



Είναι πολύ νόστιμες, ξέρεις!»

«Άκουσα καλά; Είπες... φτερούγες κοτόπουλου;!»

«Ναι, καλά άκουσες. Είναι στο μπροστινό τραπέζι, ακριβώς δίπλα στο ποντς. Έχει και με μέλι και με πικάντικη σάλτσα. Αλλά οι αγαπημένες μου είναι με μπάρμπεκιου σος. Αυτές σου προτείνω».

«Ε... για να πω την αλήθεια, όχι! Δεν τις έχω δοκιμάσει».

«Λοιπόν, θα έπρεπε...»

«Κοίτα... ε... θέλω να σε ρωτήσω κάτι...»

«Για τις φτερούγες;»

Ο Μπράντον είχε σοβαρέψει πολύ.

«Όχι. Για να πω την αλήθεια, ήθελα να μάθω αν... εσύ...»

Κρατούσα την ανάσα μου γεμάτη αγωνία και κρεμόμουν από κάθε του λέξη.

«...εννοώ, θα ήταν φοβερό αν θα...»

«ΜΠΡΑΝΤΟΝ! Εδώ είσαι! Ο-ΜΙ-ΤΖΙ! Επιτέλους σε έψαχνα παντού!»

Η Μακένζι μπούκαρε μέσα στην αίθουσα και όρμησε κατευθείαν στον Μπράντον σαν τερματοφύλακας που προσπαθεί να μπλοκάρει μια χαμένη μπαλιά.

«Ως επίσημος φωτογράφος του σχολείου, πρέπει να με βγάλεις οπωσδήποτε μια φωτογραφία με τα ΕΙΜΑΙ-No-1 σχέδια μόδας μου. Είναι έτοιμοι να κατεβάσουν τους πίνακές μου!»

Έμεινε εκεί να χαμογελάει στον Μπράντον με ΓΟΥΡΛΩΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ και να στριφογυρίζει τα μαλλιά της γύρω από το δάχτυλό της.

Που ήταν ολοφάνερα μια ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΗ προσπάθεια να τον ΥΠΝΩΤΙΣΕΙ και να υπηρετήσει το ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟ σχέδιό της.

«Μπράντον, σε παρακαλώ, κάνε γρήγορα! Πριν είναι πολύ αργά!» νιαούρισε κωρίς να πάρει ανάσα και μετά με αγριοκοίταξε γεμάτη αηδία, σαν να ήμουν κανένα πελώριο σπυράκι που πετάχτηκε ξαφνικά πάνω στη μύτη της ή κάτι τέτοιο.

Ο Μπράντον έπαιξε με τις κόρες των ματιών του, αναστέναξε και μου έριξε ένα πολύ καζοβιόλικο αλλά χαριτωμένο χαμόγελο.

«Λοιπόν... τα λέμε αργότερα, Νίκι. Οκεί;»

«Εντάξει. Θα τα πούμε».

Καθώς γύριζα στη δεξίωση για τα βραβεία, ένιωθα μια μεγάλη ζαλάδα και μια μικρή ναυτία.

Αλλά με την ΚΑΛΗ έννοια!

Τώρα, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, με έτρωγε εντελώς η περιέργεια.

Ο Μπράντον ήταν έτοιμος να με ρωτήσει κάτι πολύ σημαντικό, όταν η Μακένζι είχε το θράσος να τον διακόψει με τόσο αγένεια.

Πράγμα που σημαίνει ότι έμεινα με την προφανή απορία να με βασανίζει:

ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΙ ΤΟΣΟ ΟΥΦΟ;!

Φτερούγες κοτόπουλου;! ΔΕΝ το πίστευα ότι με είχε πιάσει τέτοια λογοδιάρροια για τις πεντανόστιμες φτερούγες κοτόπουλου.

Τυχαίο που δε με κάλεσε στο χορό; Δε νομίζω.

Τουλάχιστον η φωτογραφία μου βγήκε μια χαρά.



Ο Μπράντον είναι ΑΠΑΙΧΤΟΣ φωτογράφος!



Όλα δείχνουν ότι η Νίκη Μάξουελ θα περάσει μια απίθανη σχολική χρονιά. Έχει δύο υπέροχες κολλητές και ο κρυφός έρωτας της ζωής της, ο Μπράντον, της ζήτησε να συνεργαστούν στο εργαστήριο της βιολογίας. Και ποιος ξέρει; Μπορεί να της προτείνει να πάνε μαζί ακόμα και στο χορό του Χάλοουιν. Ή μήπως όχι; Τα πράγματα μπερδεύονται τόσο που η Νίκη θα πρέπει να πάει σε ΔΥΟ πάρτι φορώντας ΤΡΕΙΣ διαφορετικές στολές την ΙΔΙΑ ώρα και μέρα. ΒΟΗΘΕΙΑ! Θα τα καταφέρει;



Η Ξενέρωτη
συνεχίζει για
δεύτερη χρονιά
το ημερολόγιό της
και τα λέει όλα
έξω από τα δόντια!



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr



ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΣ: 08719

ΔΙΑΒΑΣΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΩ ΚΑΙ ΜΑΘΑΙΝΩ